

de militære Udgifter, hvis han nogenstunde i de Aar, der ere gaaede, havde gjort Indvendinger, eller hvis han blot nu vilde staa op og sige, at der er al Grund til at vise Varsomhed overfor Udgifterne paa det militære Omraade. Thi det ærede Medlem ser godt, at, hvis vi gaa til at bevilge disse Beløb, som der er Tale om, og som Regjeringen fordrer, og hvortil det ærede Medlem synes at give sin Samstemning, ville vi meget hurtigt komme til det Resultat, at Kassen er tømt. Det ærede Medlem opfordrer til Varsomhed overfor Statens Udgifter i Almindelighed, men ikke til Varsomhed overfor Udgifter paa det militære Omraade. Aldrig har jeg hørt det ærede Medlem gjøre det, hverken før eller nu. Naar vi i Aar ere komne herind i Folkethinget, have vi ikke set, at der fra Ministeriets Side er forelagt et økonomisk Program om, hvorledes man skal fremhjelpe dette Land, hvorledes man skal skaffe de flest mulige Indtægter tilvete for Landet. Nei, vi se, at Regjeringen her strax møder med et militært Program. Det Første, der kommer os i Hænde, efter at Finansloven er fremlagt, er militære Forslag, som fordrer overordentlig store Beløb. Her ved Finanslovens første Behandling havde der været Anledning for det ærede Medlem til at staa op og vise, at der var Grund til at øve Varsomhed ligeoverfor de militære Forlangender, thi hvis Folkethinget gif ind paa disse Fordringer, vilde man meget hurtigt komme til Kassens Bund. Og der er saa meget mere Anledning for det ærede Medlem til at sige dette, som han veed, at Regjeringen har for Skik at tage Pengene uden Hensyn til Folkethingets Nægtelse. Vi staa jo saaledes, at Regjeringen tager, hvad den vil, uden Hensyn til, hvad Folkethinget gaar ind paa eller negter. Det ærede Medlem kan frygte for, eller han kan ønske, akkurat som hans Hjerte er til, at Regjeringen nu vil bygge et Middegrundsført, at den vil bygge en Døt til 5 Mill., at den vil bygge nye Skibe, saaledes som nu Indholdet af de Lovforslag er, der ere fremlagte; men hvis dette sker, komme vi til det Punkt, som han synes at frygte for, nemlig at Kassen er tom. Naar dette Tidspunkt vil indtræffe, er jo svært at sige, men efter de Erfaringer, vi for Øieblikket have vundet, skulde man tro, at i 1895 vil der ikke være flere Penge i Statskassen. Forholdet er jo det, at Regjeringen ved Begyndelsen af den provisoriske Tid — jeg regner, at denne begynde 1ste April 1885 — modtog en Kassebeholdning paa henved 60 Mill. Kr. og 10 Aar efter har Regjeringen saa ikke en Dre mere. Hvis man interesserer sig for at se, hvor

Pengene ere blevne af, kan man tage en Bogn og kjøre ud til Charlottenlund og Dyrehaven og se paa Fæstningsværkerne der, eller man kan tage en Baad og seile ud til Søforterne, saa vil man kunne se, hvor Pengene ere blevne anbragte. Naar altsaa det ærede Medlem ønsker at se, hvor Statskassens Penge ere henne, kan han leilighedsvis gjøre dette, og jeg tvivler da ikke paa, at det ærede Medlem saa ogsaa vil sige, at hans Hjerte banker ligesaa varmt for de civile Forlangender som for de militære. Men naar han virkelig vil se, hvor Pengene ere blevne af, vil han finde, at Pengene ere anvendte til at tilfredsstille de militære Forlangender. Folkethinget har i tidligere Aar altid stillet sig saaledes, at Kassebeholdningens Nedgang blev ubetydelig, men Regjeringen har Aar efter Aar taget, hvad den fandt for godt, til militære Foranstaltninger med det ærede Medlems og hans Meningsfællers stiktiende eller høit udtalte Samtykke. Den Situation, tror jeg, det ærede Medlem maa indrømme, vil komme, hvor Kassebeholdningen er udtømt, vi kunne saa disputere om, hvor mange Aar det vil vare, men Sandsynligheden taler ikke for, at det vil vare længere end 5 Aar fra det næste Finanssaars Slutning. Vi kunne nemlig regne paa, at der til den Tid kun vil være 30 Millioner i Kassen, og saa er den halve Tid af Aaret gaaet og de halve Penge forbrugte. Naar den Tid kommer, tror jeg imidlertid, at Situationen vil stille sig noget anderledes heri Landet. Jeg tror, at det har været Regjeringen let at holde sine Folk sammen, saa længe den havde Kassen fuld. Jeg veed ikke bestemt, hvorledes det vil gaa til den Tid, men jeg kunde tænke mig, at Situationen vil forandre sig, fordi den fyldte Statskasse har virket meget heldig baade paa Regjeringens politiske Foranstaltninger og paa hele Stillingen til Befolkningen. Men naar Krybben er tom, bides Hestene. Det vil derfor ikke være mig aldeles utroligt, om der til den Tid kunde komme noget mere Uenighed mellem det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valokreds (Scharling) og den ærede Finansminister, hvis han da sidder til den Tid, hvad jeg ikke er utilbøielig til at tro, og saa kan det være, at der kommer en anden Anstuelse frem her i Landet om de Foranstaltninger, der burde være trufne. Jeg hørte nok det ærede Medlem i Gaar sige, at der var stor Forskel paa de civile Udgifter og de militære, og at det beroede paa, at de militære Udgifter omhandlede Foranstaltninger, som havde en afsluttet Karakter, medens man paa de civile Budgetter risikerede, at Udgifterne forfattes. Jeg vilde nu gjerne tro, at det